

Урок за 26 юли

Мария – верната майка

Ключов стих: „А Мария пазеше всички тези неща и ги размишляваше в сърцето си.“
Лука 2:19

Избрани библейски текстове:
Лука 1:26-56; 2:15-19; Йоан 2:1-5; 19:25-27

Днешният урок започва във Витлеем, изпълнен с пътници, дошли да се регистрират за преброяването, разпоредено от цезар Август. Сред тълпата бяха Йосиф, дърводелец от Назарет, и неговата годеница Мария, която беше бременна. Те бяха изминали дълъг път, за да се подчинят на римския указ, прекосявайки прашните пътища и търсейки подслон в препълнения град. Лука 2:1-3

Наблизо, в полетата недалеч от Витлеем, пастирите бяха посетени от Божий ангел, който им съобщи за раждането на Спасителя, Христос Господ. „И ангелът им каза: Не се страхувайте, защото, ето, нося ви блага вест, която ще бъде голяма радост за всички хора. Защото днес във града на Давид се роди Спасител, който е Христос Господ.“ Посланието на ангела беше придружено от небесно войнство, което славеше Бога. Лука 2:8-14

Разказът продължава: „Когато ангелите ги оставиха и се възнесоха на небето, пастирите си казаха един на друг: Да отидем във Витлеем и да

видим това, което се е случило и за което Господ ни е казал.“

И те побързаха и намериха Мария и Йосиф, както и Младенеца, който лежеше в яслите. Като Го видяха, разказваха на всички това, което им беше казано за това Дете, и всички, които го чуваха, се чудеха на думите, които пастирите им казваха...“ Лука 2:15-18

Всичко, което се беше случило, беше объркващо за Мария, и нашият ключов стих подсказва, че тя може би се е чудела какъв ще бъде резултатът от тези събития. Въпреки че няколко месеца по-рано ангел ѝ беше съобщил, че ще роди син, на когото ще бъде даден „трона на Давид“, Мария вероятно не осъзнаваше пълния обхват на тези божествени планове, свързани със сина ѝ.

Освен това Мария не е могла да предвиди по това време, че Исус ще бъде разпънат на кръста приблизително тридесет и три години по-късно, възкресен от мъртвите след три дни и след това ще стане глава на група последователи, която ще се развива в продължение на две хиляди години — всичко това с крайната цел да се изкоренят греха, страданието и смъртта от човечеството.

Като част от непрекъснатите ни усилия да станем част от Христовия клас, трябва да избягваме да се приспособяваме към този свят и да внимаваме да не се поддаваме на плътски удоволствия, които другите считат за нормални. Поради тази причина четем: „Поставяйте ума си на нещата горе, а не на земните. Защото вие сте мъртви, и животът ви е скрит с Христос в Бога.“

(Колосияни 3:2,3). Много дейности, които не са греховни, са приятни за плътта. За разлика от някои забрани, които бяха дадени на израилския народ, ние не намираме много „не трябва“. По-скоро, като християни, ние желаем да изпълним в сърцата си „духа“ на закона на любовта и закона на правдата “. Римляни 7:6

Ние със сигурност сме благословени да изпитаме реалността на този текст: ” Възлюбени, сега сме Божии синове, и още не е явно какво ще бъдем; но знаем, че когато се яви, ще бъдем като Него; защото ще Го видим такъв, какъвто е.“ 1 Йоан 3:2